

[Finansministeren.]

ninger til forslagsstillernes påstand om, at skatteunddragelserne i 1973 kan opgøres til 17 mia kr. I bemærkningerne til forslaget findes der nogle talopstillinger, der fører frem til et beløb af denne størrelse, og her søger man at opgøre skatteydernes bruttoindkomster i 1973 ved hjælp af forskellige beløb fra nationalregnskabsstatistikken. Resultatet af denne opgørelse sammenligner man derefter med en opgivet bruttoindkomst, som må formodes at skulle svare til selvangivelsernes bruttoindkomster, og forskellen imellem disse to tal betegner man uden videre som udtryk for skatteunddragelsernes omfang.

For det første må de anførte beløb være rene skøn. Statistiske oplysninger om disse størrelser foreligger endnu ikke for 1973, men jeg vil gerne tilføje: selv om de to forskellige talmæssige skøn over bruttoindkomsterne senere skulle vise sig at være nogenlunde rigtige, så kan man i hvert fald ikke for alvor påstå, at forskellen mellem disse to indkomstopgørelser alene skyldes skatteunddragelser. Det vil jeg gerne understrege.

De to former for indkomstopgørelser foretages på forskellig måde og efter forskellige regler. Skattestatistikken bygger på en sammentælling af oplysninger fra de enkelte skatteydere. Nationalregnskabsstatistikken bygger derimod på produktionsstatistikens oplysninger, og for de erhverv, hvor statistikken over produktionsforholdene er ufuldstændig, må indkomstoplysningerne derfor blive meget usikre.

Desuden er de regler, hvorefter indkomsten opgøres i nationalregnskabsstatistikken og i skattestatistikken forskellige. Det gælder f. eks. vurderingen af nationalindkomsten, af værdien af egen bolig; det gælder endvidere så vigtige områder som afskrivningsregler og værdiansættelse for varelager, og dette giver disse betydelige forskelle i de to opgørelser af befolkningens bruttoindkomster. Det må betragtes, som om forslagsstillerne helt ser bort fra dette, når de gladelig kører frem med disse 17 mia kr. som beløb, der undrages den almindelige beskatning.

Det er altså to hver for sig usikre opgørelser, man forsøger at sammenligne, hvor man ikke tager hensyn til de betydelige forskelle, der er på de vurderinger og de opgørelsesmetoder, der findes inden for disse områder,

og derfor er de tal, der nævnes her, ganske enkelt ikke rigtige og kan ikke bruges på den måde, som forslagsstillerne her bruger dem.

Når jeg siger det, ligger der selvfølgelig ikke deri, at jeg på nogen måde vil benægte, at der finder skatteunddragelser sted. Det er bare ikke muligt at gøre op, hvor store disse skatteunddragelser er. Hvis det havde været muligt at gøre det op, tror jeg også, at det havde været meget lettere at finde frem til de pågældende, sådan at de også var blevet pålignet skat, og derfor er der måske lidt mere agitation i det, man kører fra forslagsstillernes side, end der er realiteter, i hvert fald realiteter i den størrelsesorden.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg er enig i, som jeg også har nævnt, at man skal forsøge i størst mulig udstrækning at komme disse skatteunddragelser til livs. Men at man naturligvis ved disse forsøg også må tage skyldigt hensyn til, hvor stort et papirvælde det yderligere pålægger ligningsmyndighederne at skulle kontrollere og derigennem måske forringe den almindelige skattemæssige kontrol. Det vil til syvende og sidst blive en afvejning, men målsætningen: at nå den mest effektive ligning, er der ingen divergerende opfattelser om.

Grünbaum (S):

Enhver bestræbelse på at få skabt et bedre og særlig et bredere ligningsgrundlag må jo modtages positivt, og derfor er vi også positive over for det forslag til folketingsbeslutning, som her er fremsat fra kommunistisk side.

Dermed være ikke sagt, at vi synes, at den form, man har valgt for denne folketingsbeslutning, er den helt rigtige. Det er den ikke, fordi når man siger, at opgivelsen af alle bruttoindkomster skal ske til ligningsmyndighederne, så er det jo et spørgsmål, som er langt mere omfattende end det, man her er inde på, hvor man har nogle konkrete punkter. Det tror jeg også nok man er klar over. Men hensigten er altså god nok, og derfor er vi positive over for forslaget.

Jeg vil gerne ligesom finansministeren sige, at jeg heller ikke har forstået, hvor de 17 mia kr., som hr. Knud Jespersen flere gange nævner, kommer fra. Vi ved, der er 17 mia kr. i såkaldte ligningsmæssige fra- drag efter den sidste statistik, så jeg tænkte,